

da artistični blesk Teschnerjevega lutkovnega gledališča ali subtilni vzorci otroške pesmi O. Župančiča niso nič drugega nego prodorniki v nove stilne možnosti umetnosti in navsezadnje le ideje bodisi o gledališču, bodisi o otroški pesmi. Stvaritelj sam je izvečine umetnik, ki mu je lutkovno gledališče predstavnik svetovnega nazora (Kleist, Jarc), otroška pesem in pravljica pa najvzornejše uresničenje bleščečega pesniškega izraza.

S tem pa smo zgrešili osnovni ton splošno veljavne in ob vsaki priliki napisane literarno-kritične besede, ki povišuje ono za vzor mladinske umetnosti, kar se ji prej odteguje in odmika. Brez dvoma: mladinska umetnost izhaja iz umetnosti. Toda njeni najbolj živi viri se skrivajo v mitosu, v legendi, v davnih kulturah, v prostoru ljudske pesmi in povesti. Naša dolžnost je, da te vire odkrivamo in pojasnjujemo, ako hočemo, da se nam bo podoba mladinske umetnosti do konca izjasnila in da ustvarimo objektivno in pravično razmerje do njenega svojkega ustroja. Njena tako razglašena obročnost razpolaga z zadostnimi iracionalnimi izvirkami, lastnostmi in vrednotami, da jo vpeljemo v svojebitno poglavje nature življenja in kulture umetnosti.

NOCTURNO

JOŽE KASTELIC

Nad mestom se pretakajo sijaji neskončno daljnih zvezd,
na oknih mesečina smehljuje tke zlate.
Zelenih dreves šumeča bolest
me spominja nate.

Vsako uro se bom zbudil
in bom gledal okna tiha,
kako mesec sije nanje,
kako v tople, neme sanje
kakor zibka v božjih rokah
jata belih hiš usiha ...